

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu (piąta izba) z dnia 9 stycznia 2012 r. w sprawie T-407/09 Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft przeciwko Komisji, którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę wnoszącą odwołanie, mającą za przedmiot z jednej strony żądanie stwierdzenia nieważności rzekomej decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 29 lipca 2009 r. stwierdzającym, że niektóre umowy zawarte przez skarżącą, dotyczące sprzedaży mieszkań w ramach prywatyzacji mieszkań komunalnych w Neubrandenburg, nie są objęte zakresem zastosowania art. 87 ust. 1 WE, oraz z drugiej strony żądanie stwierdzenia bezczynności Komisji w rozumieniu art. 232 WE, gdyż nie zajęła stanowiska co do tych umów na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. [88 WE] (Dz.U. L 83, s. 1) — Naruszenie art. 263 akapit czwarty i art. 265 TFUE oraz prawa do skutecznego środka prawnego — Niewystarczające uzasadnienie postanowienia Sądu

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie odwołania zostaje umorzone.
- 2) Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH, Komisja Europejska, Bavaria Immobilien Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. Objekte Neubrandenburg KG i Bavaria Immobilien Trading GmbH & Co. Immobilien Leasing Objekt Neubrandenburg KG pokrywają własne koszty związane z niniejszym odwołaniem.

(¹) Dz.U. C 138 z 12.5.2012.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 21 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgia) — Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken przeciwko Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Sprawa C-154/12) (¹)

(Artykuł 99 regulaminu postępowania — Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Cukier — Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 — Artykuł 16 — Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 — Artykuł 51 — Nałożenie opłaty produkcyjnej — Ważność — Brak podstawy prawnej — Brak jasnego i jednoznacznego uzasadnienia — Naruszenie zasady niedyskryminacji — Naruszenie zasady proporcjonalności)

(2013/C 108/19)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken

Strona pozwana: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de première instance de Bruxelles — Ważność art. 16 rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 58, s. 1) — Wykładnia art. 37 ust. 2 WE i art. 253 WE — Nałożenie opłaty produkcyjnej na sektor „cukier — buraki” — Brak podstawy prawnej — Brak jasnego i jednoznacznego uzasadnienia — Dyskryminacja względem innych branż, jak też innych sektorów rolnych i niewolnych — Naruszenie zasady proporcjonalności

Sentencja

Analiza pytania prejudycjalnego nie wykazała niczego, co mogłoby naruszać ważność art. 16 rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru i art. 51 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenia o jednolitej WOR).

(¹) Dz.U. C 174 z 16.6.2012.

Postanowienie Trybunału z dnia 17 stycznia 2013 r. — Verenigde Douaneagenten BV przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-173/12 P) (¹)

(Odwołanie — Artykuł 220 ust. 2 kodeksu celnego — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych — Niewłaściwe przedstawienie faktów — Przywóz surowego cukru trzcinowego)

(2013/C 108/20)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Verenigde Douaneagenten BV (przedstawiciel: S. Moolenaar, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Burggraaf i L. Keppenne, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu — Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 10 lutego 2012 r. w sprawie T-32/11 Verenigde Douaneagenten przeciwko Komisji, na mocy którego Sąd częściowo oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 6754 wersja ostateczna z dnia 1 października 2010 r. stwierdzającej że należy dokonać retrospektywnego pokrycia należności celnych przywozowych, i że umorzenie tych należności nie jest zasadne w konkretnym przypadku (sprawa REC 02/09)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Verenigde Douaneagenten BV zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 184 z 23.6.2012.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 21 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Benidorm — Hiszpania) — Concepción Maestre García przeciwko Centros Comerciales Carrefour SA

(Sprawa C-194/12) (¹)

(Artykuł 99 regulaminu postępowania — Dyrektywa 2003/88/WE — Organizacja czasu pracy — Prawo do rocznego płatnego urlopu — Roczny urlop ustalony przez pracodawcę zbiegający się ze zwolnieniem lekarskim — Prawo do korzystania z urlopu rocznego w innym terminie — Ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany roczny urlop)

(2013/C 108/21)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social de Benidorm.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Concepción Maestre García

Strona pozwana: Centros Comerciales Carrefour SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Juzgado de lo Social de Benidorm — Wykładnia art. 7 ust. 1

dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9) — Prawo do rocznego płatnego urlopu – Pracownik na zwolnieniu lekarskim w trakcie urlopu rocznego ustalonego przez pracodawcę — Prawo pracownika do skorzystania z urlopu w innym okresie

Sentencja

- 1) *Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on takiej wykładni uregulowania krajowego, zgodnie z którą pracownik pozostający na zwolnieniu lekarskim w trakcie urlopu rocznego ustalonego jednostronnie w planie urlopów przedsiębiorstwa, gdzie jest zatrudniony, nie ma prawa z powodu zwolnienia lekarskiego do skorzystania z urlopu w innym okresie niż początkowo ustalony, w niniejszym przypadku poza odpowiednim okresem rozliczenia urlopu, ze względów związanych z produkcją lub organizacją przedsiębiorstwa.*
- 2) *Artykuł 7 dyrektywy 2003/88 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, które zezwala na to, aby w trakcie trwania umowy o pracę okres rocznego urlopu, z którego pracownik nie mógł skorzystać z powodu niezdolności do pracy, został zastąpiony ekwiwalentem pieniężnym.*

(¹) Dz.U. C 227 z 28.7.2012.

Odwołanie od postanowienia Sądu (izba ds. odwołań) wydanego w dniu 23 marca 2012 r. w sprawie T-498/09 P-DEP Petrus Kerstens przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 7 czerwca 2012 r. przez Petrusa Kerstensa

(Sprawa C-304/12 P)

(2013/C 108/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Petrus Kerstens (przedstawiciel: C. Mourato, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 7 lutego 2013 r. Trybunał (siódma izba) odrzucił odwołanie i obciążył P. Kerstensa jego własnymi kosztami.